

Finansministeren kan paaante enhver Vigning, ved hvilken han finder Grund til at antage, at Statskassens Tarv ikke er tilstrækkelig varetaget. Paaantning maa ske inden en Maaned, efter at Stattekommissionens Indberetning er ham tilstillet (§ 28).

Vigningsmyndigheden kan klage, saavel naar den antager, at Stattekommissionen har begaaet saadanne formelle eller reelle Fejl ved Ansættelsen eller Skatteberegningen, at dens Arbejde bør omgøres, som naar Stattekommissionen i Henhold til denne Lovs § 28 har foretaget den endelige Ansættelse, for saa vidt som den herved er afvejen fra den af Vigningsmyndigheden efter samme Paragraf omgjorte eller fastholdte Ansættelse. Paaantning maa ske inden en Maaned, efter at Skattelisten er bleven Vigningsmyndigheden tilstillet (§ 28).

Den enkelte skattepligtige kan klage, naar han mener sig med Urette opført paa Skattelisten; eller naar hans Indkomst er ansat til et højere Beløb end det, hvortil den er bleven ansat af Vigningsmyndigheden (§ 21), uden at han selv har gjort Indsigelse mod denne Ansættelse (jfr. §§ 22 og 26); eller naar hans Indkomst er ansat til et højere Beløb end det, som følger af den Kendelse, der af Stattekommissionen er affagt over en af ham selv fremsat Klage (jfr. § 26); eller naar hans Indkomst er ansat til et højere Beløb end det, som følger af den Kendelse, der af Stattekommissionen er affagt over en af ham selv fremsat Klage (jfr. § 26); eller naar der ved hans Ansættelse er begaaet saadanne formelle Fejl, som kunne gøre den ughydig; eller endelig, naar hans Skat er beregnet urigtig i Forhold til hans Indkomst. Paaantning maa ske inden en Maaned efter den Dag, da Udtaget af Skattelisten er blevet fremlagt, henholdsvis da der af Stattekommissionen er blevet tilstillet den paagældende Underretning om, at hans Selvangivelse ikke er tagen til Følge (§ 28).

§ 30.

Overstattekommissionen paalænder de i Henhold til §§ 16 og 29 indgivne Klager, indgivne i rette Tid enten af Finansministeren, Vigningsmyndigheden eller af enkelte skattepligtige i de Kommuner, som ere underlagte vedkommende Overstattekommission. Klagen indgives skriftlig, bør være støttet paa Grunde og bilagt med alle de Aktstykker, som kunne tjene til Sagens Oplysning. Forlanger nogen en af Stattekommissionen affagt Kendelse omstødt, bør en Afkrift af Kendelsen vedlægges. Omder Klageren personlig at møde for Overstattekommissionen for at afgive mundtlig Forklaring, har han herom at ytre sig i selve Klagen, og vil hans Begæring herom da være at tage til Følge. Ligeledes kan Vigningsmyndigheden, hvor den optræder som Klager, forlange, at det af dens Medlemmer, som den dertil vælger, tilsiges til at møde for Overstattekommissionen ved Prøvelsen af den indgivne Klage.

Overstattekommissionens Afgørelse af de for den indankede Spørgsmaal er endelig. For saa vidt Skatteansættelsen ikke beror paa faktiske Oplysninger, der lade sig efterregne, eller paa Lovens rette Forstaaelse, men paa et umiddelbart Skøn af Stattekommissionen, da har det sit Forblivende ved dette Skøn, medmindre Klageren erklærer at ville meddele saadanne Oplysninger, hvorved Overstattekommissionen sættes i Stand til at danne sig en selvstændig Mening. Fremdeles skal Overstattekommissionen, naar den skønner, at en indkommen Klage over Ansættelse af Indkomst af fast Ejendom nødvendiggør en stedlig Undersøgelse og Burdering, forinden Kommissionen afgiver sin Kendelse, kunne lade en saadan foretage ved dertil af Retten udmeldte sagkyndige Mænd. De med en saadan Forretning forbundne Udgifter udredes af den skattepligtige, hvis ikke Undersøgelsen medfører Medsættelse i hans Ansættelse, i hvilket Tilfælde de udredes af Statskassen.

Overstattekommissionens Kendelse meddeles saavel Klageren som vedkommende Stattekommission til Berigtigelse af Skattelisten og Meddelelse for den paagældende Kommunes Bestyrelse og Statsoppebørjelsbetjent.